

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGNAK LAPJA

XI. évfolyam, 241. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1955. október 17.

MAI SZÁMUNKBÓL

A MILLIOMOS SZÖVETKEZET

(3. oldal)

BELÜGYE-E FRANCIAORSZÁGNAK
ALGIR PROBLÉMÁJA?

(2. oldal)

SZOVJET—KANADAI KÖZLEMÉNY
PEARSON KANADAI KÜLÜGYMINISZTER
MOSZKVAI TÁRGYALÁSAIRÓL

(2. oldal)

Kiváló dolgozók az évi terv teljesítéséért

A Sánta-brigád november 7-re teljesíti
évi tervét

Az első viz nyomában

Több figyelmet a jó munkamódszerek terjesztésére

Közel két hete, futárok indultak el a Szegedi Ruhagyár munkásgyűléséről, s vitték a hírt: új vállalás született a Hatodik Békélelő-szabványok napjainban, a ruhagyáriak versenyre hívják Szeged üzemeit november 7, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom napjának tiszteletére. A felhívást követő első napokban sorra csatlakoztak városunk üzemeinek munkásai a kezdeményezéshez. Futótűzként terjedt el az új szocialista munkaverseny-mozgalom. Nemcsak üzemek, hanem üzemeink és munkások külön-külön is versenyre léptek a nagy nap méltó köszöntésére. Ma már a vállalások teljesítésének napjai telnek el új munkásokkal. A termelés százaléka emelkednek, javul a minőség és csökken a selejt. Egyedül jó talajra talált a felhívás és a nemes verseny most gazdag gyümölcsöt érlel Szegeden. De hogy mennyit érlel és milyen gyümölcsöt, az korántsem dől el. Mint jó gazdának, jó kertésznek figyelemmel kell kísérnünk és meg is kell szüntetnünk minden bajt, a fejlődést akadályozó jelenségeket.

Üzemeinkben már Szegeden is megszülettek a mennyiségi termelés, a magas százalékok hősei, a sztahanovisták és egyre inkább szaporodnak számuk. Sok hőse van már a minőségi munkának is, de annál kevesebb a munkamódszerek átadásának. A Szegedi Ruhagyárban, a Textilművekben, de ezt láthatjuk kisebb üzemeinkben is — igen helyesen a dicsőség-táblára kerülnek azoknak a nevei, akik mennyiségileg és minőségileg túlteljesítik feladataikat. De ma még hiányoznak innen azok, akik jó munkájuk mellett a munkamódszerek átadásával is segítik dolgozó társaikat, üzemi tervteljesítését, gazdagítják az országot. A munkamódszerek átadásának — annak ellenére, hogy vannak ugyan úgynevezett »hivatásos munkamódszerátadók« — még nincs meg a megérdemelt becsülete és nem is vált a sztahanovisták szívügyévé, tömegmozgalommá. Igaz, fel-fellángolt időközönként a mozgalom, de lángja a szalmaláng lobbanyékonyaságához volt hasonló. És ez nem csupán a sztahanovisták hibája. A hiba ott kezdődik, hogy azok, akiknek hivatala a Sztahánov-mozgalom vezetése, irányítása — funkcionáriusaink, műszaki vezetőink — sokhelyütt nem foglalkoznak megfelelően azzal, hogy segítsék, szorgalmazzák, szervezzék az új munkamódszerek átadását. Nem elsősorban a sztahanovista munkamódszerek tanulmányozására, elterjesztésére fordítanak gondot. Ehelyett nem ritkán és ez baj, csak a százalék nyilvántartásában merülnek el.

Vállalásaink teljesítésének érdeke megköveteli, hogy az új munkamódszerek terjesztése minden üzemben, minden műhelyben élénk és gyümölcsöző mozgalom legyen. Akadnak olyan vezetők, akik a munkamódszerátadó mozgalom meddőségének okait úgy igyekeznek magyarázni, hogy nem adják át tapasztalataikat sztahanovistáink. Akadhatnak ilyenek? Kétségtelen, akadhatnak. Mi a magyarázata ennek: miért vannak azoknak egyesek átadni tapasztalataikat? Szakmai félelem, vagy irigység ennek az oka? Lehet. Vannak, akiknek fejükbe szállt a dicsőség, féltik a jó hírnevet, ha esetleg másik is hasonló jó eredményeket érnek el. Egyesek minden időt a maguk munkájának szánnak. S ez soha nem véletlen. Ilyen esetben előbb utóbb megállapíthatjuk, elhanyagolták a sztahanovisták politikai nevelését. Ugyanis ezeket nem ösztönzi a politikai öntudat, nem látják, milyen összefüggés van saját munkájuk, új tapasztalataik átadása és az ország érdeke, a szocializmus építése között. Ezért kell különös gondot, odaadással foglalkozniok pártszervezeteinknek, szakszervezeteinknek a sztahanovisták, a példamutató munkások politikai nevelésével.

A jó munkamódszerek, külföldiek és hazaiak, vagy helyiek továbbterjesztése a termelés vezetőinek elsőrendű feladata. Általánosítsák széles körben a legjobb tapasztalatait, terjesszék szervezeten az élenjáró módszereket. Nálunk a jó munkamódszerek nem maradhatnak titokban és ugyanígy egész iparunk közkincsévé válhatnak a Szovjetunió, a népi demokratikus országok dolgozóinak hasznos tapasztalatai. Üzemeinkben már volt idő, amikor felkarolták például a Burevsztnyik-mozgalmat, csak egy idő óta alább hagyott ez a munka is. Ellanyhult a Zsedélyes nemkülönben a Gazda-mozgalom is. Ez pedig nagy hiba, amely arról tanúskodik, nem élünk eléggé Szegeden a lehetőségeikkel.

Sztahánovistáink, példamutató, jó módszerekkel dolgozó munkásaink gondoljanak mindig Rákosi elvtárs szavaira: »A jó sztahanovistát nemcsak a saját eredményei után ítélik meg, hanem aszerint is, hány munkásnak adta át tapasztalatait és milyen eredménytel«.

Lebegjen mindig szemük előtt sztahanovistáinknak, saját sikereik is az, ha sokasodnak követőik üzemeinkben, tanításaik nyomán.

Különösen nagy felelősség hárul a munkamódszer terjesztésében üzemeink kommunista dolgozóira. Pártunk tagjaitól joggal várja el az egész ország, hogy ők legyen a példamutatók, a jó munkamódszerek terjesztésének szorgalmazói, megvalósítói. A jó munkamódszerek széleskörű elterjesztésétől is függ, mennyi és milyen gyümölcsöt érlel a ruhagyáriak kezdeményezése nyomán oly nagy visszhangra talált munkaverseny. Ezért kell sürgősen pótolnunk és megszüntetnünk a hiányosságokat. Az évi terv teljesítése és túlteljesítése, népünk érdeke ezt követeli tőlünk. Minél gondosabban foglalkozunk ezekben a hetekben ezekkel a feladattal, annál nagyobb lépést teszünk majd előre az évi terv időelőtti teljesítése és a második ötéves terv első esztendejének jó előkészítésében is.

Ezernegyszázötvenhat forint nem kis pénz. Már pedig ennyit keresett Sánta György, az Újszegedi Ládagyár anyagelhordó brigádjának vezetője az elmúlt hónapban. Elégedetten is számolta borítékjából a piros hasú százásokat a keddi fizetéskor. De nemcsak ő keresett ennyit, hanem a brigád többi tagja: Sánta János, Sánta István, Bumford József és Malatinszki Péter is.

A szép fizetés jó munkájuk eredménye, de ezen felül a brigád tagjai több kitüntetés is kaptak az elmúlt évek során. Sánta Györgynek például kilenc különböző kitüntetés van és november 7-én egyhónapi fizetést kap jutalmul, mert már 18 hónapja tartja a sztahanovista szintet, 185 százalék ez évi átlagteljesítménye.

A Sánta-brigád, a három Sánta testvér egyik fő erőssége az üzemenk. Rájuk mindig lehet számítani. Pontos, gyors munkát végeznek. Nincs is okuk panaszra a szegedieknek, akiket ők lát-

nak el anyaggal. Van mindig mit csinálniuk, nincs munkakiesés anyagihiány miatt. Az se fordult még elő, hogy összeeszerelték volna a kiszabott anyagokat.

A Sánta-brigád becsülettel kiveszi részét az üzem vállalása teljesítéséért való harcból. Az üzemben december 21-re akarják teljesíteni a vállalati éves tervét. A brigád ennél tovább ment. Ők azt vállalták, november 30-ig befejezik az évet és most ezt a határidőt is meg akarják rövidíteni. November 7-ét, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepét az éves terv teljesítésével akarják köszönteni.

— Meg is lesz — fogadkozik a brigádvezető Sánta elvtárs és a körülötte állók elhiszik neki, mert eddig még mindig megtartotta adott szavát. Szavait bizonyítja az elkészített kimutatás is, mely arról tanúskodik, hogy a brigád tagjai szeptember 30-án már november 9-i tervteljesítésnél tartottak.

Apa és fiú — az adott szó valóráváltásáért

A Szegedi Kenderfőgyár kötéltelpe hosszú oszlopos csarnokhoz hasonlít, amelynek hosszában vékonyabb, vastagabb zsinórok szelnek át. Kevés ember dolgozik itt, gép végzi a munkát. De azért akad itt tennivaló bőven a dolgozni akaróknak: a gép működésére ügyelni, kiszolgálni a gépet és a kész zsinórt leszedni.

A kötéltelpeken apáról-fiúra szállt a kötéltelverés mestersége. Molnár Lászlót is azzal küldte el otthonról az anyja tíz esztendővel ezelőtt: »Eredj, apád mellett majd megtanulsz dolgozni«. Magtanulta a fiú a mesterséget, apjával együtt dolgozik ma is, s meg kell mondani, jól. Apjával együtt kapta meg három hónappal ezelőtt »A szakma kiváló dolgozója« kitüntetését és félhavi fizetésének megfelelő pénzjutalmát.

A zsinorozó gépnél az »alvégen« (140 méterre a fiútól) dolgozik az idősebb Molnár, a »felvégen« a fiatalabbik. Nagy a távolság közöttük, s mégis egy füttyből, csengőjelből megértik egymást. Egyiknek is, másiknak is figyelnie kell, úgy haladhatnak csak előre, úgy dolgozhatnak jobban.

Nem kell biztatni egyikőjüket sem, tudják a kötelesegtüket, 157 százalékunk szokott lenni — mondja az apa —. Erre még 3 százalékot vállaltunk ebben a hónapban. Minden percet hasznosan töltünk el, így tartani bírjuk a magas százalékot.

A napi munka előkészítését mindketten már előre elvégzik. Mindig lehet számítani rájuk — így ismerik az apát, a fiát is a kötéltelpeken. Az általuk vállalt 3 százalékos kis hányada az egész üzem ígéretének, de úgy mondja a fiatalabbik Molnár: — »Ha az üzemi tervteljesítése úgy kívánja, meg lesz az öt százalék is.

Egy óra alatt négy »húzás« helyett ötöt csinálunk majd, de az is jó lesz«. Az utóbbi szavak a minőségi munkára utalnak, mert náluk ez is fontos, nemcsak a magas százalék,

Hegedűs András elvtárs, a Minisztertanács elnöke fogadta dr. Czapik Gyula egri érseket

Hegedűs András elvtárs, a Minisztertanács elnöke folyó hó 12-én, szerdán, fogadta dr. Czapik Gyula egri érseket.

A fogadáson jelen volt Varga József, az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese is.

Hegedűs András elvtárs, a Minisztertanács elnöke fogadta a katolikus papok békebizottságának vezetőit

Hegedűs András elvtárs, a Minisztertanács elnöke folyó hó 12-én, szerdán, fogadta Mag Béla kanonokot, a Katolikus Papok Országos Békebizottsága titkárát, Horváth Richárd kanonokot, a papi

békebizottság alelnökét, Mátyás János veszprémi általános helynököt és Babocsa Endre budapesti apátplébánost. A fogadáson jelen volt Varga József, az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese is.

vés idő múlva, addig a másik két segítőt, Csonka Lajos és Rizsnóczi Károly kíséretében a Sztálin körút (Aradi vértanúk terénél), azután következtek Rókuson a templomnál levő hiba helyrehozása és úgy a Maros utcai.

»NAGYON SOK FÜGG a helyes munkabeosztástól« — ez Kovács István, a hibát kutató brigád egyik tagjának véleménye. Kiszámította, hogy egy perc alatt a Jókai utcai hibánál például 26 liter víz folyik el. Ugyanennyi a Sztálin körúton levőnél és így a kettő egy hónap alatt 1860 forint értékű víz kárba vesztését jelenti. Ennyivel emelkedne a vállalat önköltsége, ha a jelentkező hibákat idejében észre nem veszik és gyorsan ki nem javítják.

A Jókai utcában megtörtént szakmai nyelven kifejezve a víz »elfogása«. Nagy Gyula, aki kiváló dolgozó jelölt, vízesen jött ki a gödörből:

— Az a fontos, hogy ilyen esetekben ne ijedjünk meg — mondja vizes orrát törülgetve Nagy Gyula. — Bátran hozzá kell fogni a munkához, csak így végezhetünk gyorsan.

MOST HÁROM SEGÍTŐJE van a szerelőnek, mert a hibakutató brigád erőnek ítélte minden helyen a víz elfolyását. Máskor Drahos Jánossal dolgozik együtt, aki szintén sztahanovista. Minden esetben gyors és jó munkát végeznek és ahogy megmondták, befejezték egy nap alatt a kijelölt helyeken a munkát. Az üzem évi vállalásának teljesítéséhez segítettek gyors cselekvésekkel egy lépést előbb jutni, mert november 7-ig 18 százalékra ígérték a hálózati vízvesztesség lecsökkentését.

Előregyártott elemekből épül iskola Kisteleken

Komoly építkezések folynak Kisteleken. A vasút mellett új tejüzem épül, amelyet a terv szerint körülbelül január 15-re fejeznek be. A napokban kezdték meg 120 ezer forint beruháással az apaállat-istálló építését. Január 15-én különleges módszerrel, előregyártott épületelemekből, 3 millió forintot költséggel modern iskola építéséhez fognak. Ez lesz az első ilyen irányú kísérletezés iskolák építését illetően, s ha a módszer beválik, az ország többi részében is alkalmazhatják majd.

Újjáéled a Petőfitelepi DISZ-szervezet

Helekké ezelőtt megszűnt az alakult a Petőfitelepi DISZ-szervezet. Ennek nemrég megismerkedni az el VIII. alkalulás és az azóta elkövetett szervezeti élet rövid történetével.

A DISZ megsegítéséről szóló KV határozat után a pártszervezet javaslatára Toldy István, a Petőfitelepi iskola Kossuth-díjas igazgatója, Pipicz József és Csanádi József egyetemi hallgató, Törzsi Miklós és Németh Antal, a Radnóti gimnázium tanára közösen elhatározták: új DISZ-szervezetet alakítsanak a Petőfitelepi I. területén a szervező-titkárnak. A Hamarosan ismerkedni a szervezetet. A következőképpen alakult a fiatalokat, akik nemrég végezték meg megismerkedni az el VIII. alkalulás és az azóta elkövetett szervezeti élet rövid történetével.

felkeresték amely kitűnően sike- rült. Ledányt a báton kéthétben összeül és csak szegfűvel lehetett megoizsgálja, hogy mi felkérni. Szűcs Eva 57 a szervezeti élet tovább lett a bálkirálynő. A bi fellendítés érdek- lagszebben táncoló fiú ben, és kikéri a párt- pedig Horváth Józsa szervezet tanácsát. A volt. Az ismerkedési II. kerületi tanács 47 esten jampec-táncot ezer forintért még eb- táncolókat nem lehetett ben az évben rendbe- hozatja a III-as utcai kultúrházat. A III-as utcai kultúrca csoportot, lesz- nek, akik a színjátszás- nek, mintegy nek, az 15—20 fiatal sakkozik, rádió- ban vesznek részt, má- zik, s néha táncol is. sok táncolnak, énekel- Szalkai Jutka, Terhes nek és szemináriumo- kat is tartanak: újjá- ter el se tudna már éled a Petőfitelepi maradni a DISZ-ből, DISZ-szervezet.